

А настане вечеръ, дома си се върщатъ,
Като еребици ситно, мило припкатъ,
Па са задовъватъ за моминско хоро.
Моми ми сж бѣли, като бѣла книга,
Образи червени, — охридска ябалка.

Но колкото хубавица и гиздосия и да е
българката вобще, то балканската жена
е като трендафилъ посрѣди голѣмата гра-
дина. Кунино, Радѣовене, Горня и Долня
Скръжена, Ихтиманъ и Коприщица са сла-
ватъ съ красотата на жените; а послѣд-
нѣето изъ тия села и градове е нарѣчено
даже отъ турците авратъ-аалжнъ, т. е.
женска красота. Черни и тѣнки като гай-
танъ вѣжди, бѣло и умно лице, високо че-
ло, гиздава снага, живость въ движенията,
която е свойственна само на южните на-
роди, черна или руса кѣдра главица, дѣл-
га, като коприна коса, която живописно и
привлекателно виси на здравите плешки,
мерджаненни устници, голѣми очи и висо-
ки и ятки гърди — ето каква е Копри-